

RÄTTVISA!

Har svårt att tänka på rättvisan och nonchalera ofredandet mot denna.

För att rättvisan skulle kunna fungera som allt annat som vill fungera i sin helhet, bör det börja fungera i varje enhet som formar denna helhet. För om jag önskar mig en rätt behandling måste själv kunna ge en rättvis behandling. För det är egentligen så det fungerar ett annat exempel är respekten som så många vill imponera genom slagsmål dess resultat blir något helt annat än respekt. För om respekt man önskar bör man lära känna respekten inför sig själv, lära sig att bemästra den för att sedan propagera dess innebörd. Alla önskar sig rättvisa men på det ena eller andra sättet eller i den ena eller andra situationen ofredar man den.

Orättvisan är den som dominerar eftersom det är rättvisan som jämt måste kämpa för att nå fram, detta tyder på tröghet om inte idioti hos oss människorna. Vi önskar oss rättvisa för det finns för litet av den i ett annat fall skulle vi alls komma i dessa tankar vi skulle inte behöva veta om orättvisans existerande och heller kanske om rättvisan... men om vi vore medvetna skulle världen fungera.

Orättvisan och rättvisan är som att skildra manlig och kvinnlig plus den eviga maktkampen... vi går nog på för mycket om existensen av en man en "favorit" ett personifierat verk och hans "följeslagarska" som kom till ur en del av honom själv... som om den tanken vore rättvis.

För att rättvisan skulle kunna existera utan störningar i helheten skulle behövas att enheterna började tänka känna resonera och handla därefter men det är för mycket att begära "Vi är bara människor".

Därför skall min målning på något sätt föreställa mina tankar ännu har inte klar för mig vad det blir, men jag får väl se vad som kommer.

Av Herica Ruz